

»Rad, zelo rad, ampak stvar je taka, da res moram iti. Naravnost v telovadnico. Hvala. Najlepša hvala, gospod.«

Nato sva si segla v roke. In si povedala traparije, ki so v navadi. In vendarle mi je postalo hudičevo tesno pri srcu.

»Pisal vam bom, kako mi gre, gospod. Glejte, da boste kar najhitreje okrevali!«

»Zbogom, fant!«

Ko sem zaprl vrata in se obrnil, da bi se vrnil v dnevno sobo, je zavpil nekaj za menoj, vendar ga nisem mogel natančno slišati. Skoraj prepričan sem, da je zavpil: »Želim ti srečo!« Upam pa, da tega ni storil. Hudiča, upam, da ni. Jaz bi nikdar nikomur ne zavpil: »Želim ti srečo!« Če natanko premisliš, je to nekaj strašnega.

(Odlomek iz romana »Ulovi me v rži«)

Prevedla Mira Miheličeva

LISTI IZ MLADE FURLANSKE LIRIKE

POLDAN NA GROBJU

Novela Cjantarute

Zemlja puhti
na grobju
proti poldnevu.
In tanke niti
burje
se razpredajo
med gomilami,
Škrjanček
se vzpenja kvišku
in moli
k soncu.
In mrtvi
ga spremljajo.